

ning af nye Objekter under den kommunale Beskatning, at sætte Kommunen i Stand til at fremskaffe de Indtægter, der udkræves for at fyldestgøre de uafviselige Opgaver, der nu paahvile og fremtidig komme til at paahvile Kommunen.

Under Henvisning hertil har Kommunalbestyrelsen ved ovennævnte Skrivelse af 31. December 1907 tilstillet Ministeriet et Udkast til Lov om Indkomst- og Formueskat til Københavns Kommune, og i Rigsdagssamlingen 1908—1909 blev der forelagt Folketinget et hermed i det væsentlige stemmende Lovforslag (Rigsdagstidenden Tillæg A. Sp. 4037 — C. Sp. 2305, Folketingstidenden Sp. 5746, 5839, 6513, 6565); dog var der, som det nærmere angives i Bemærkningerne til Forslagets § 5, nogen Forskel imellem den af Ministeriet og den af Kommunalbestyrelsen opstillede Skala for Beregningen af Skatten. Endvidere var udeladt de i Kommunalbestyrelsens Forslag indeholdte Bestemmelser om Ret for Personer, hvis Indtægter eller Formue ikke har naaet det skattepligtige Minimum, til at forlange sig ansatte til kommunal Indkomstskat efter nærmere angivne Regler.

Det nævnte Lovforslag blev med enkelte Ændringer enstemmig vedtaget af Folketinget ved 3die Behandling. Det forelægges nu i alt væsentligt i den af Folketinget vedtagne Skikkelse, idet man har ment det rigtigt at søge det gennemført i den Skikkelse, i hvilken det har fundet Tilslutning fra de forskellige Sider i Folketinget. Bestemmelsen i § 22 om Ansvar for urigtige Opgivender angaaende Indkomst og Formue er dog bleven opløst i 3 Paragraffer og ændret paa forskellige Punkter.

Det tilsigtes ved Forslaget dels at skabe en retfærdigere Fordeling af Skattebyrden end efter de nu gældende Regler, dels at bringe Skatten til i højere Grad end hidtil at virke som en Supplementskat, i hvilken Kommunen kan søge Dækning for de løbende Udgifter, der ikke kunne afholdes af Ejendomsskatterne og Kommunens øvrige Indtægter.

Forslaget gaar navnlig ud paa:

1. Indførelse af en lempelig progressiv Skala („Ratebeskatning“) for Paaligningen af Indkomstskat paa Stadens skattepligtige Beboere,
2. Inddragning af Formuen under den kommunale Beskatning samt
3. at indrømme Københavns Kommunalbestyrelse en nærmere begrænset Ret til, uden Samtykke fra højere Myndigheder, at forhøje Indkomstskatten efter Kommunens Behov.

Da der ved den kommunale Skattelov Nr. 85 af 15. Maj 1903 er fastslaaet almindelige, ogsaa i København gældende Regler for den personlige Kommuneskat, og da de kongelige Anordninger Nr. 166 af 22. Oktober 1903 og Nr. 34 af 2. Juni 1909 indeholde særlige Regler for København med Hensyn til Ligningsarbejds Udførelse, Selvangivelsernes Form og Indhold m. v., er Lovforslaget begrænset til kun at omfatte de anførte tre Hovedbestemmelser samt Bestemmelserne om Ligningsmyndighedernes Organisation og Virkemaade, hvilke nu findes spredte i de københavnske Skattelove af 19. Februar 1861 og Nr. 58 af 1. April 1887 samt de nævnte tvende kongelige Anordninger.

Med Hensyn til de enkelte Bestemmelser i Lovforslaget bemærkes:

Til §§ 1—4.

De i disse Paragraffer indeholdte Regler ere i alt væsentligt stemmende med de hidtil gældende Bestemmelser.

Til § 5.

Ifølge Lov 19. Februar 1861 § 11 svares Indkomstskatten til Københavns Kommune med en for alle Skatteydere fælles Procent (ikke over 2½ pCt., jfr. Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903 § 34); enhver Indtægt gøres delelig med 200, saaledes at det mulig overskydende Beløb bortfalder. Indtægter under 800 Kr. ere skattefrie, og for Indtægter mellem 800 Kr. og 2,400 Kr. beregnes en lavere Skatteindtægt efter følgende Regler:

800 Kr. ansættes til en Skatteindtægt af	200 Kr.
1,000 — — — — —	400 —
1,200 — — — — —	600 —
1,400 — — — — —	900 —
1,600 — — — — —	1,200 —
1,800 — — — — —	1,500 —
2,000 — — — — —	1,800 —
2,200 — — — — —	2,100 —
2,400 — — — — —	2,400 —